

MITÄ EROA ON I. W. W. LIITON JA ANARKO-SYNDIKALISTISTEN JÄRJESTÖJEN VÄLILLÄ

(I. W. W:n kasvatustoimiston antama selitys)

NSIKSIKIN haluamme tähän vastata, että samalla kuin I. W. W. on jotakin, joka on tarkoin määritelty ja selvä, niin on anarko-syndikalistinen liike sitävästoin yhdenlaista siellä ja toisenlaista täällä. Tämä johtuu siitä tosiseikasta, että I. W. W. on puhtaasti taloudellinen liike, jotavastoin anarko-syndikalistisella liikkeellä on kahdenlaiset periaatteet. Se on taloudellinen ja vapaus- (libertarian) liike. Sana "syndikalism" sen nimessä edustaa taloudellisen liikkeen muotoa ja "anarko" vapausliikettä.

Kuten hyvin tiedetään, viimeinen anarkistien kansainvälinen kongressi, joka pidettiin Berliinissä jouluna 1921, hyväksyi jyrkän auktoriteettivastaisen ja vapaamielisen ohjelman. Tulkitaksemme tässä liikkeessä vallitsevaa vapaushenkeä, voimme mainita, että anarkistit vastustavat voimakkaasti valtiollista auktoriteettisuutta, he haluavat hävittää kokonaan ihmisten toinen toistaan hallitsemisen ja tahtovat "ankkuroida" kaiken vallan kansalle sanan täydessä merkityksessä; puollustavat järjestäytymistä järkeviä ja käytännöllisiä tarkoituksia varten, mutta he samalla tahtovat säilyttää yksilöllisen vapauden mahdollisimman laajassa merkityksessä. Sopusointuisasti tälle perusfilosofialle, kongressi Berliinissä hyväksyi päätösesityksen jossa vastustetaan kaikenlaista diktatuuria, sisältyen siihen myöskin n.k. proletaarien diktatuuri. He myöskin hyväksyivät liikkeensä taloudelliseksi ohjelmaksi mailman vallankumouksellisen syndikalismiin, samalla kuin he lausuiivat voimakkaan tuomionsa, sekä Amsterdamin, että Moskovan kansainvälisille ja Amerikan Federation of Laborille.

Jos nyt otamme "keskinkertaisen" syndikalistisen liikkeen, tai ammattiunionistisen liikkeen (syndikat tarkoittaa ammattiunionia) ja yhdistämme sen sellaisilla periaatteilla varustettujen voimain kanssa kuin yllä on mainittu, niin on tällainen yhdistetty kokous se jota kutsutaan anarko-syndikalistiseksi liikkeeksi. Tämän takia anarko-syndikalistinen liike on yhdenlaista Saksassa, yhdenlaista Italiassa, yhdenlaista Espanjassa, Venäjällä j.n.e.

Joka haluaa saada lyhyen selostuksen mitä anarko-syndikalismi on Venäjällä, niin kehotamme lukemaan Augustin Souchyn kirjoittaman kirjan nim.: "The Workers and Peasants in Russia and Ukraine." Tämä kirja on juuri valmistunut painosta I. W. W:n kustantamana. Tämä kirja sisältää suppean selityksen siitä mitä anarko-syndikalistinen liike on Venäjällä, Shapiron, joka tunnetaan yhtenä selväpiirteisimpänä näitten teoriain tulkitsijana, selittämänä. Niitten jotka ovat kiintyneet näihin kysymyksiin, tulee lukea tämä kirja

suurella huolella. Se on anarko-syndikalistin kirjoittama ja kuvastaa sen liikkeen omaama käsite tässä kirjassa. Kirjoittaja sovittaa anarko-syndikalistit mittapuuksi määritellessään Venäjän olosuhteita, bolshevikien hallitusta ja Venäjän vallankumousta. Joka lukee tämän kirjan tulee varmasti olemaan tietoinen kysymyksessä olevasta liikkeestä.

Selvytyden vuoksi käänämme tähän osia Saksan anarko-syndikalistien ohjelmasta. Kuitenkin ennen sitä haluamme mainita, että syndikalistista liikettä Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa ja Hollannissa ei voida nimittää anarko-syndikalistiseksi liikkeeksi. Näissä maissa tämä liike ei aseta erikoista tärkeyttä vapausohjelmalle, vaan on se puhtaasti taloudellinen liike. Tämän tosiasian huomaa sen jäsenistön marxilaisesta käsityskannasta. He uskovat enemmän tai vähemmän materialistiseen historiankäsitukseen, mikä jossain määrin on vastakkainen Krapotkinin ja Bakuninin edustamalle vapausfilosofialle. Italiassa, Espanjassa ja Ranskassa anarkistinen liike on huomiota herättävä ja se on jossain määrin löytänyt leimansa näiden maiden ammattiunionistiseen liikkeeseenkin, ei kuitenkaan niin suuressa määrin, että näitä järjestöjä voitaisiin kutsua anarko-syndikalistisiksi. Se taistelu mikä on raivonnut poliittisten sosialistien ja anarkistien välillä, on laimentunut siksi koska nämä kaksi eri liikettä ovat löytäneet yhtaisen maaperän taloudellisessa liikkeessä, jossa ne nyt toimivat keskinäisessä sovussa yhteisen päämäärän saavuttamiseksi, nim. että asottavat unionismin tulevan yhteiskunnan perustaksi, s.o. tuotannon, jaon, hallinnon ja puolustuksen orgaaniksi.

I. W. W. on täynnä anarkisteja. Jotkut niistä ovat Amerikan syntyisiä, mutta suurin enemmistö niistä on venäläisiä, italialaisia ja espanjalaisia. He mukautuvat täydellisesti meidän taloudelliseen ohjelmaamme ja ovat järjestömme innokkaimpia taistelijoita. Heidän anarkistisuuttaan ei niin helposti huomaa, koska he eivät pidä erikoista melua siitä, ennenkuin joku yrittää kohottaa päätään ja pyrkiä A. F. of L. liiton tai bolshevikien malliin työläistoveriensä komentajaksi. Silloin tämän huomaa. He eivät kärsi "paasimaisuutta," eikä epäoikeutettua auktoriteettisuutta, eivät myönnä erikoisia etuoikeuksia. He vastustavat joka suhteessa ylhäältäpäin tulevaa auktoriteettisuutta ja keskitettyä valtaa. On myöskin anarkisteja, jotka eivät ole syndikalisteja, eikä I. W. W:läisiä, mutta meillä ei ole mitään tekemistä heidän kanssaan. He edustavat ja saarnaavat vapausperiaatteitaan kaikenlaisten yhteiskuntakerrosten keskuudessa. Hierovatpa he kynnäspäitä vierashuonebolshevikien kanssa rikkaissa seuroissakin.

Tässä julkaisemme nyt Freie Arbeiter Union Deutschlands (Saksan itsenäisen työväen union) ohjelman osan, jossa vapaasti hyväksytään syndikalisti ja anarko-syndikalistinimet.

Saksan anarko-syndikalistien ohjelma

(“Der Syndikalist” No. 44, 1921).

“Saksan vapaan työväenunion kahdennessatoista kongressissa hyväksytty periaatejulistus oli perussääntönä vielä kolmannessatoistakin kongressissa. Kuitenkin sen perusta ja tarkoitus muodostettiin selvemmillä sanoilla tulkittavaksi. Korjaukset etupääsääkoskevat sitä kantaa minkä syndikalistit ovat ottaneet kaikenlaisiin poliittisiin puolueisiin nähden.

Kakki olemassaolevat poliittiset puolueet perustuvat sille pohjalle, että vallata poliittinen valta valtiolle. Vieläpä tämän kannan omaksuvat nekin puolueet joitten ohjelma perustuu marxilaisuudelle, tai materialistiselle historiankäsitteelle. Ne haluavat valloittaa poliittillisen vallan valtion kautta, tarkoituksella muuttaa henkiset ja taloudelliset olosuhteet käyttämällä valtiollista voimaa. Kokeemus on osoittanut, että jokainen puolue on, sen jälkeen kuin se on vallan saavuttanut, tullut paikallaanpysyväksi (stationary) ja alkanut toimimaan taantumukselliseen suuntaan. Puolueet ovat järjestöjä joissa ihmiset ovat varustetut samoilla mielipiteillä, mutta ei samoilla “intresseillä” (eduilla).

Perusvoima yhteiskunnassa lepää taloudellisella alalla ja taloudellisissa järjestöissä ja ratkaiseva taistelu, minkä tarkoituksena on muuttaa yhteiskuntajärjestelmä, täytyy suorittaa taloudellisella alalla. Nämät seikat huomioon ottaen Saksan Vapaa Työväenunion (syndikalistit) omaksuvat sen käsityskannan, että tulee pyrkiä hallituksettomaan sosialismiin, mikä vaatii kaikenlaisen poliittillisen vallan poistamista. Tämä tarkoittaa, että hyljätään marxilaisten puolueiden keskitetty järjestelmä, mikä on ainoastaan lainaus kapitalistisesta valtiojärjestelmästä. Vastakohtana tälle Saksan Vapaa Työväenunion asettaa itsensä federalismin pohjalle ja näkee kaikkien tuottajain taloudellisissa järjestöissä uuden yhteiskunnan perustuksen, sekä siinä että nämä järjestöt täytetään solidaarisuuden hengellä ja rakennetaan keskinäisen avun periaatteille. (Painostetut rivit ovat I. W. W. liiton periaateohjelmaa toisilla sanoilla tulkittuna. Kielenkääntäjän huom.) Federalismi vaatii alustavaa henkilökohtaista vastuunalaisuutta ja vapautta henkisessä ja taloudellisessa elämässä ja hylkää kaikki yritykset vaikuttaa “sisältä poraamisen kautta” minkäänlaiseen puolueeseen tai sen tapaisiin järjestöihin. Tämän syyn takia syndikalistiset järjestöt eivät voi kuulua poliittisiin puolueisiin.”

Tämä siis heidän periaatejulistuksestaan. Ennenkin menemme pitemmälle, tehkäämme lyhkäsen vertallu anarko-syndikalistien ja I. W. W:n välillä, joka juuri meidän tehtävämme tässä onkin.

Kuten näimme Saksan syndikalistit asettavat taloudelliset järjestöt — unionit, uuden yhteiskunnan perustaksi. Verratkaamme tätä meidän periaateohjelmaan.

“Työväenluokan historiallinen tehtävä on kapitalismin kukistaminen. Tuotannon armeija on järjestettävä ei ainoastaan jokapäiväistä taistelua varten kapitalisteja vastaan, vaan myöskin jatkamaan tuotantoa sitten kun kapitalismi on voitettu. Järjestymällä teollisuuksittain me muodostamme uutta yhteiskuntarakennetta vanhan kuoren sisällä.”

Tämä ensimmäinen ja tärkein kohta on selvä, nimittäin että heidän ohjelmansa on sama kuin I. W. W:nkin, tarkoitus on sama vaikkakin eri sanoilla sanottu.

Pääasiallinen eroavaisuus tämän ja meidän periaateohjelman välillä on siinä, että Saksan syndikalistit lausuvat selvästi vastustavansa poliittillista toimintaa, jotavastoin I. W. W:n periaateohjelmassa ei puhuta mitään valtiosta ja poliittillisista puolueista, jättäen se siis tämän kysymyksen politikoisijain eduksi, epäselväksi. Edelleen, Saksan syndikalistit kieltävät järjestönsä jäseniä kuulumasta poliittisiin puolueisiin. Tässä se suurin eroavaisuus onkin. I. W. W. antaa jäsenilleen täyden poliittillisen vapauden. Sen jäsenet voivat kuulua poliittisiin puolueisiin ja äänestää niinkuin he itse haluavat, niinkauvan kun he eivät yritä saada I. W. W. liittoa tukemaan jotakin poliittillista puoluetta, kuten “kommunistit” ovat koettaneet tehdä. Kun tällaista tapahtuu, niin on jäsenistö pakoitettu eroittamaan sellaiset henkilöt. Saksalaiset pelastuvat tällaisilta ikävyyksiltä kieltämällä jäsenistönsä kuulumasta poliittisiin puolueisiin. Tämä rajoitus on vaikuttavin vastatoiminta bolshevikien epätoivoisille yrityksille “vaikuttaa sisältä” kaikkein sellaisten unionien hajoittamistyötä, jotka eivät alistu noudattamaan Moskovasta tulleita määräyksiä.

Tämä eroavaisuus ei kuitenkaan ole satunnainen. Se on perusteellinen. I. W. W:ssä ei ole anarkistiset opit voineet vaikuttaa teoriollaan meidän järjestöömme. Tätä järjestöä ei ole myöskään poliittilliset sosialistit onnistuneet valtaamaan. Se on tarpeeksi itsenäinen ja vapaa tyydyttämään vaate-liaampiakin vapauden vaatijoita. Jos anarkistit yrittäisivät rajoitella järjestöämme samaan tapaan kuin bolshevikit tekivät, niin tulevat he kohtamaan samanlaisen vastarinnan. Anarkistit I. W. W. liitossa näyttävät kateudella vartioivan tätä järjellistä ja henkistä vapautta, mikä on ominaista I. W. W:ssä. Se asia on niin kallis, että 10,000 henkilöä on mennyt vankilaan sen takia 16 vuoden ajalla ja kymmenet ovat uhranneet elämänsä sen puolesta, mutta tämä on toinen juttu. Tehdäksemme asian selväksi tulee meidän käyttää kuvannollista esimerkkiä. Voisimme sanoa, että meidän järjestöme on kuten katuvaunu. Kun matkustajat astuvat katuvaunuun, niin konduktööri ei kysy heiltä ovatko he republikaaneja, demokraat-

TIE VAPAUTEEN

teja, sosialisteja, bolshevikeja, tai anarkisteja j.n.e. Hän ainoastaan kerää kyytimaksut. Matkustajat matkustavat sovinnossa keskenään, ollen heillä yhteinen tarkoituserä, siitä huolimatta vaikka he ovat eri mielipiteillä varustettuja.

I. W. W:ssä me emme kysy siihen pyrkijältä, onko hän bolsheviki, tai anarkisti, katoollilainen tai protestantti, neekeri tai valkoihoinen j.n.e. Ne ovat asioita jotka eivät meitä liikuta. Hakijalta kysytään ainoastaan onko hän palkkatyöläinen ja hyväksyykö hän meidän lopullisen pyrkimystemme päämäärän ja lupautuuko hän puolustamaan tätä järjestöä kaikessa. Emme tarkoin tunne niitä syitä mitkä ovat johtaneet saksalaiset työläistoverit kieltämään järjestönsä jäseniltä oikeuden kuulua poliittisiin puolueisiin. Tässä on eroavaisuus Saksan anarko-syndikalistien ja I. W. W:n välillä. Meidän tietääksemme on "Saksan Vapaa Työväenunio" ainoa syndikalistijärjestö jolla on näin jyrkkä kanta poliitikoitsijoihin nähden. Toisissa maissa ovat syndikalistijärjestöt tässä kysymyksessä samalla kannalla kuin I. W. W:kin.

Eroavaisuutta järjestömuodoissa

Vertaamme nyt järjestömuotoja toisiinsa. Joka maassa ovat työväenjärjestöt jonkun verran toisistaan eroavia. Jokaisessa maassa ovat työläiset sovittaneet järjestömuotonsa sellaisiksi, että ne parhaiten vastaavat taloudellisia olosuhteita ja nämä järjestömuodot muuttuvat sen mukaan kuin taloudellinen kehitys edistyy.

I. W. W. hyväksyy puhtaasti teollisen järjestömuodon. Se ei hyväksy riveihinsä mitään järjestöä ennenkuin se hyväksyy teollisen järjestömuodon. Tämä meidän kantamme voidaan parhaiten ymmärtää kun muistetaan, että I. W. W. on pääasiallisesti kasvanut vastatoiminnaksi A. F. of L. järjettömälle ammattiunionismille. Ammattiunioita on muissa maissa myöskin (houmattavammat Englannissa), mutta ammattiunionismi ei ole kehittynyt ei-englanninkielisissä maissa sellaiseksi järjettömyydeksi. Tästä johtuikin, että Euroopan maiden syndikalistiset järjestöt pitävät teollisen järjestäytymismuodon vähemmän tärkeänä kuin me sen pidämme. He asettavat paikallisen järjestön lähtökohdaksi ja perusyksiköksi. Teollisuusjärjestö kehittyi heidän keskuudessaan hitaasti ja asteittain, ollen se läheisesti yhdistetty eri maiden taloudellisen kehityksen kanssa. Euroopan maissa yleensä eivät teollisuudet ole niin keskitettyjä kuin ne ovat täällä. Siellä on ainoastaan muutamia jos ollenkaan koko kansakuntia käsittäviä kapitalistisia yhdistymiä—trusteja—sellaisia kuten: terästrusti, kumitrusti, ruokatarpeiden trusti y.m.s. Me voimme sanoa että noin 90 pros. Euroopan tuotannosta on pikku yrittelijän käsissä. On siis luonnollista, että työläiset hyväksyvät sellaisen järjestömuodon mikä on omainen vallitsevalle tuotantomuodolle. Monessa tapauksessa meidän järjestömuotomme hyväksyminen

heille merkitseisi samaa kuin yrittää sovittaa 12 numeron kenkää lapsen jalkaan. Se ei sopisi. Mitä hyvänsä eroavaisuuksia ilmeneekään eri maissa meidän järjestömuotomme ja niiden maiden vallankumouksellisten työläisten taloudellisten järjestöjen välillä, niin ei ne johdu niinkään suuressa määrin erilaisista opeista ja teorioista, mutta taloudellisista syistä. Työläiset ovat rakentaneet taistelurintamansa, ei kirjoista opittujen määräyksien mukaan, vaan siten, että se parhaiten vastaa heidän vihollisensa kapitalismin taistelurintamaa.

Poikkeuksena tästä säännöstä ovat Saksan syndikalistit. Heidän järjestömuodossaan huomaa heidän federalististen teoriainsa voimakasta heijastusta, vaikkakin se ilmenee johdonmukaisesti kasvaneisiin muotoihin sekoittuneena.

Jatkamme siis lainaamista jälleen:

"Saksan Vapaa Työväenunio muodostuu teollisuusliitoista (kansallijärjestöistä) ja sellaisista järjestöistä (paikallis- ja työmaa-järjestöistä) jotka ovat halukkaista taistelemaan jatkuvaa taistelua työläisten korkeamman elintason ja parempain olosuhteiden puolesta ja hyväksyvät ne periaatteet jotka tulkitaan meidän periaatejulistuksessamme. Tähän järjestöön ei voi kuulua sellaiset uniot, jotka kieltävät luokkataistelun ja sen tilalle tunnustavat työläisten ja työnantajain luokalla olevan yhteisiä etuja.

Joka paikassa järjestöjen tulee olla niin lähelle kuin suinkin mahdollista rakennettuja ammatin ja teollisuuden perusteella. Pienemmissä paikoissa ja siellä missä alussa voidaan saada ainoastaan muutamia jäseniä, järjestettäköön sekaunioita ja sitten kuin paikallisessa sekauniossa on vähintään 25 jäsentä jotka työskentelevät samassa teollisuudessa, voivat he muodostaa osaston ja yhtyä heidän oikeaan federationiin, liittoonsa.

Sellaisissa paikoissa, missä on useampia paikallisunioita, voidaan muodostaa "Arbeiterbeerso" (keskuskomitea) jonka tehtäviin kuuluu huolehtia kaikkien paikallisten unioiden ja jäsenien paikallisista asioista. Tällaisia keskuskomiteoita saa olla ainoastaan yksi kussakin paikassa. Keskuskomiteat yhdistyvät alueittain, tai maakunnittain agitatsionalueiksi. Nämä konferensseissaan valitsevat agitatsionitoimikunnat. Kaikki uniot samalla ammatti- tai teollisuusalalla yli maan muodostavat ammatti- tai teollisuusfederationin, liiton.

Jokaisella kansallisliitolla ja jokaisella paikallisuniolla on oma täydellinen autonomia (itsehallinto).

Uniot velvoitetaan keräämään vähintään 1 pros. viikkopalkoista järjestöjen jäsenten avustustarkoitukseen.

Lakkotapauksien varalle tulee myöskin jokaisen paikallisunionin varustautua, keräämällä jäseniltään vähintään 1 pros. viikkopalkoista lakkoavustuskassoihin.

Jokaisen paikallisunionin joka ei kuulu mihinkään liittoon (federation) täytyy lakko- tai työsulku-

tapauksien aikana ilmoittautua heti toimeenpanevalle neuvostolle ja saada siltä kyselykaavake ja täyttää se.

Perussääntönä on, että jokainen unio tekee voitavansa oman lakkonsa tukemiseksi.

Sellaisissa tapauksissa kuten joukko- tai yleislakkoissa taloudellisista tai poliittisistä syistä, ei lakkoavustusta makseta."

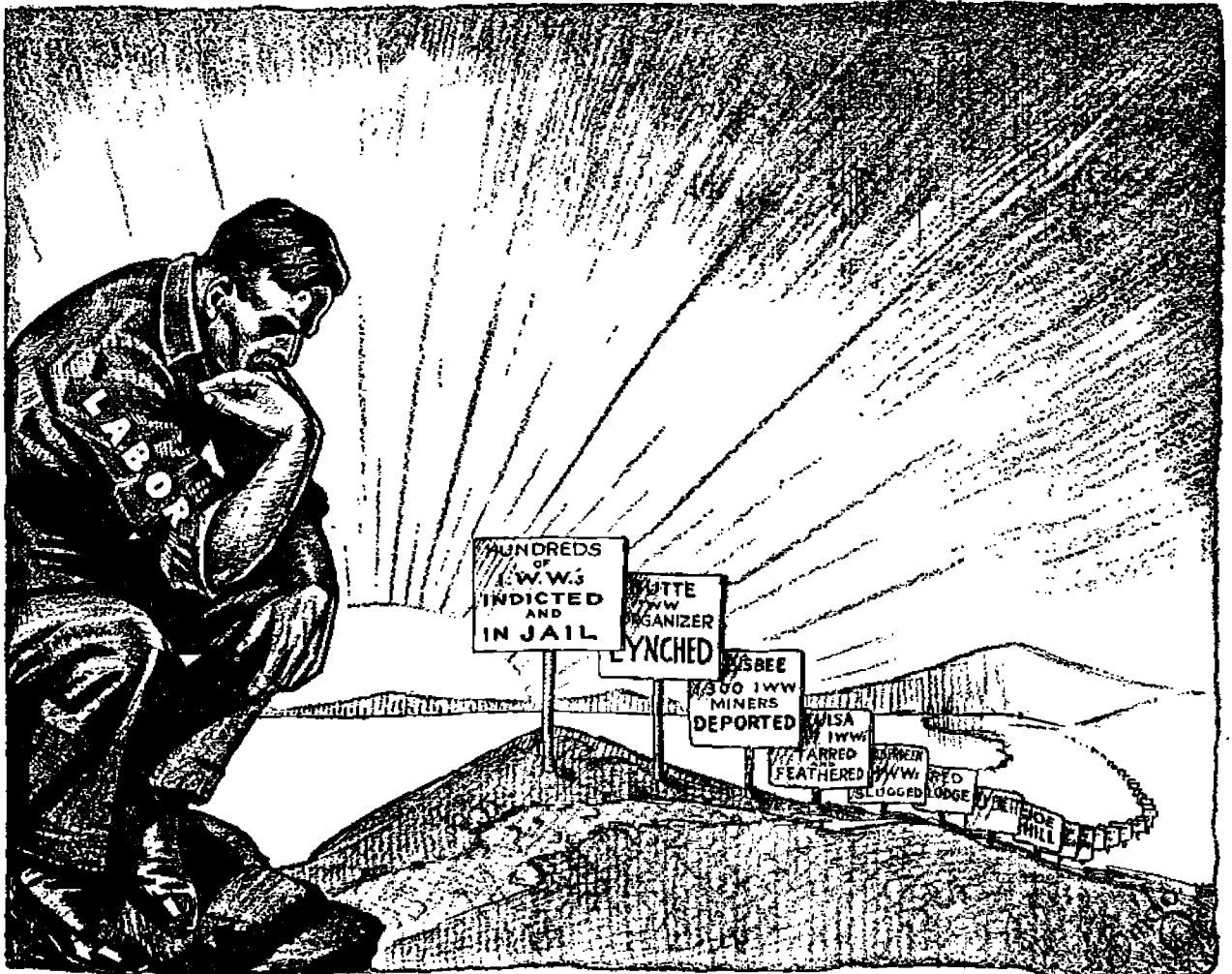
Olisi paljon muita yksityisseikkoja, jotka olisivat mielenkiintoisia mutta niiden kertominen vaatisi liian paljon tilaa.

Yhteenveto

Edellä kerrotun perusteella meidän täytyy sanoa, että jos haluamme verrata I. W. W:tä anarko-

syndikalististen järjestöjen kanssa, niin näillä järjestöillä on perusperiaatteet yhteiset. Ne eivät ole samanlaiset ainoastaan siinä, että näitten järjestöjen tarkoitus on taistella työnantajaluokkaa vastaan mutta että niiden pyrkimyksenä on myöskin toimia tuotannon, jaon, hallinnon ja puolustuksen orgaaneina uudessa yhteiskunnassa.

Taas kun tulemme eri maiden työväenjärjestöjä koskeviin yksityisseikkoihin, niin emme voi löytää kahta maata missä olisi samanlaiset järjestöt työläisillä. Me kuitenkin voimme yhtyä kansainväliseksi järjestöksi vallankumouksellisinä palkkatiyöläisinä näiden perusperiaatteiden perusteella ja jättää järjestömuotojen yksityiskohtaisempi määrittely joka maassa sen maan palkkatiyöläisten itsensä tehtäväksi.

"Ei oikeutta maassa saa jos itse sit' ei hanki"